

Μας ήλθε και ο Δάγγειος μετά παροξυσμών
να ξυντελέση και αυτός 'στον εξωραισμόν.

**Πρὸς τὸν Δραγοδόμην ἐπιστολὴ
τοῦ φιλοξένου τοῦ Φασουλῆ.**

'Αγαπητέ μου Ἰπουργέ τῶν Ἐξωτερικῶν,
ποῦ ἄνδρα ἰθακτίσαστε κι' ἐμὶ ἰσποτικόν,
ιδὼν πῶς τώρα ὁ καθεὶς τὸν οἶκόν του προσφέρει
πρὸς χρῆσιν και διακομὴν τῶν ἐπισήμων ξένων,
δοσι θὰ ἔλθουν κατ' αὐτὰς και 'στὰ δικά μας μέρη
χάριν τῶν γάμων και ἡμῶν τῶν ἐξωραισμένων.

'Επιθυμῶν, ὁ Ἰπουργέ, καθέσων εμπορίας,
'στῶν γάμων τὴν λαμπρότητα κι' ἐγὼ νὰ συντελέσω,
ἐπιθυμῶν τὴν θέσιν σας μικρὸν νὰ εὐκολύνω
και κάθε τι ἀνώμαλον νὰ τὸ ἐξομαλύνω,
κι' ὁ οἶκός μου ν' ἀναδειχθῇ 'στὰς ἑορτὰς ὀλίγων
και νὰ γενῇ τὸ δευλὸν τῶν ὀφηλῶν προσφύγων.

'Επιθυμῶν νὰ μὴ φανῶ κατώτερος τῶν ἄλλων
'στῶν γαμηλιῶν ἑορτῶν τὴν Ἑλλην και τὸν αἶλον,
λαλήσας μὲ τὴν Φασουλῆ και μὲ τὸν Περικλέτο,
μεγάλῃ, Ἐξοχώτατε, ἰδέα μου κατέβη,
κι' ἐδέκλῃρον τὸν οἶκόν μου προθύμως διαθέτω
καθὼς ἐστί κι' ἐδράσεται μὲ ὅλα του τὰ σκέυη.

Μεταρρυθμίσεις ἱκαμα 'στον οἶκόν μου μεγάλας
και τοὺς μπερδέδες ἠλλαξα μίση και ἄλλης σαλας,
οὐχ ἦττον ἐξωραίσαι κι' αὐτὸ τὸ μαγειρεῖο
κι' ὅλους τοὺς τετζερέδες μου τοὺς ἔχω γανωμένους,
κι' ἴπηγα τὴν γαιδοῦρά μου κοντὰ 'στὸ πλυσταριό,
και τώρα δὲν θὰ ἐνοχλῇ τοὺς φιλοξενουμένους.

'Ἐν τοῦτοις ἀνεκαίνισα τὰ πρῶτα ἐπιπέλα του
και καναπέδες ἔβαλα κι' ἐντὸς τοῦ ἀποπάτου,
Χαρίτων δι' ἀγάλματα 'στὰ τίσσερ' ἀγκωνάρια
και κάμποσα χρυσὰ κλουβιά μὲ κίτρινα κανάρια,
και τάπητα ἐπίστρωσα εἰς τοῦτον Περικόν,
θὰ φέρω δι' ταχύτητα και φῶς ἠλεκτρικόν.

Θὰ ἔχη ὄψιν, Ἰπουργέ, πολυτελοὺς αἰθούσας...
εἰν' ἄλλο πρᾶγμα νὰ τὸ ὄησ και ἄλλο νὰ τάκούσας.
Οἱ πάντες θ' ἀναπαύονται εἰς τοῦτον ἐν ἀνέσει,
ἂν δι' ἀνάγκη ἔξαρμα μεγάλη τὸ καλίσρ,
'μπορεῖ και ἔπου ἐνταυτῷ δωμάτιον νὰ γίνῃ
και μ' εὐχάρισταισιν πολλὴν κι' ὁ Κάϊζερ νὰ μέινρ.

Και πόρτας και παράθυρα και κλειδαριές και τζάμια, κουβέρτες και προσέφαλα και στρώματα και χράμια, τὰ πάντα ἀνεκαινίσθησαν μὲ τὴν ποικιλίαν καὶ ἐπισιθητῶς ἠδῆθήσαν τὸ πλάτος καὶ τὸ μήκος, αὐτὸ λέγω δὲ κοντολογοῦς χωρὶς ἀριθμολῶν πᾶς ἔγινε τὸ σπῆτι μου τοῦ Ἀβραάμ ὁ οἶκος.

Τοιοῦτον ὄντα, Ὑπουργέ, σὰς τὸν παραχωρῶ, καὶ ὡς δεσπότης δέξασθε τοὺς ζήνους ἐν χορῶ. Κι' ὁ Αὐτοκράτωρ ἂν ἔλθῃ, τὸν δέχομαι ζομένως... θὰ φύγῃ ἐκ τοῦ οἴκου μου κατενοουσιασμένος... ἀλλ' ἂν ἕκαστος ἀρνηθῇ, ἄς ἔλθουν ἄλλοι τότε, ἢ Βασιλεῖς, ἢ Πρίγκηπες, ἢ ὡς ἐμὲ ἰπτόται.

Ἴδου ἐγὼ προσέρχομαι τὰς θύρας μου ἀνοίγων εἰς μεγιστάνους κρατικούς καὶ στέμματα χρυσα, ἐν τούτοις ὁμῶς προτιμῶ εἶ ὄλων τὸν προσηύχων τὸν Βίσμαρκ καὶ μοῦ στείλετε καὶ τὸν Μουνιρ Πασσά. Ἐκείνους περισσώτερον τῶν ἄλλων ἀγαπῶ, καὶ ἂν ἔλθουν ἑστὸ σπῆτι μου γιὰ τούτους θὰ κοπῶ.

Ἀγαπητότατος κι' αὐτός κι' ἕκαστος ὁ ἀνὴρ, κι' ἐπιθυμῶ εἰς τὸ ἔμὸν νὰ καταλύσουν δῶμα... ἀπάνω ἑστὸ κρεβάτι μου θὰ βάλω τὸν Μουνιρ καὶ τὸν Ἐρβέρτο τὸν Βισμάρκ ἑστῆ Φασουλή τὸ στρώμα. Οὐ μὴν πρὸς χάριν τοῦ Μουνιρ θὰ πάρω καὶ σοφῆ κι' ἕνα μακρὸ κι' ὀλόχρυσο ταμπουκι νὰ ρουφῶ.

Ἀγαπητέ μου Ὑπουργέ τῶν Ἐξωτερικῶν, ποῦ μὲ τὰς βελτιώσεις σὰς καθεὶς τὸν νοῦν του χάνει, κι' ἐγὼ θὰ πῶ εἰς τὸν Μουνιρ περὶ τῶν Κρητικῶν ὁπόταν θὰ καπνίζωμεν ἐπάνω ἑστὸ Ντιβάνι. Ἐμπρός του ταπεινότητα ὡσὰν ραγίς θὰ σκύβω καὶ μόνος μου μὲ γκιούλ-σερμπέ τὰ πόδια του θὰ τρίβω.

Καὶ πάλιν σὰς παρακαλῶ εἶ ἔλθῃ μου καρδιάς σ' ἐμὲ νὰ ἔλθῃ ὁ Μουνιρ μετὰ τῆς συνοδείας. Δὲν πρέπει νὰ φανῇ κανεὶς ἀχάριστος κι' ἀγνώμων καὶ προτιμῶ φαμελικῶς νὰ μείνω εἰς τὸν δρόμον καὶ ὄλων τῶν διαβατῶν τὸν οἶκτον νὰ κινήσω παρὰ τοὺς νέους πρόσφυγας νὰ μὴ φιλοξενῶ.

Εἰς τοῦτο εἶναι σύμφωνον καὶ τὸ πιστό μου ταῖρι, καὶ ὁ καθεὶς τὸ σπῆτι του ἀνάγκη νὰ προσέρρῃ καὶ νὰ εὐρὸν φιλόξενον οἶ ζῆνοι τὴν Ἑλλάδα, καθόσον εἶνε φοβερὸν τοσαῦτα μεγάλα ὡς ἀνθρώποι κοινότητα νὰ πέσουν στραματσάδα ἑστὸ Καραμάνου τὴν Σχολὴν καὶ τὰ λοιπὰ Σχολεῖα.

Ἐὰν φιλοξενήσωμεν μὲ τρόπον φιλικόν τὸν ἕνα κι' ἄλλον Καίσαρα καὶ Δούκα καὶ Σατράπην, τότε νομίζω, Ὑπουργέ τῶν Ἐξωτερικῶν, πᾶς ἴσως προσελύσωμεν τῶν ζήνων τὴν ἀγάπην. Καὶ ἴσως τότε λαθῶμεν ὡς προικαὶ καὶ τὴν Κρήτην καὶ χάσουν οἱ μισῆλινες Παρασκευὴν καὶ Τρίτην.

Αὐτὰ κι' ἐγὼ σκεπτόμενος καθ' ὕψηλόν καθήκον προθύμως σὰς παραχωρῶ τὸν εὐαγγέλιον οἶκον. Καὶ τώρα διατάξατε καὶ ἄς μοῦ γίνῃ ἡ χάρις, ἴφ' ὅσον αἱ γαμήλιοι δὲν παύσουν τελεταί, ἀπ' ἐξω εἰς τὸ σπῆτι μου κανεὶς περιβολάρης εἰς τοῦτο τὸ διάστημα νὰ μὴ περῶ ποτὲ.

Καθόσον οἱ γαϊδάροι τῶν προσελπόντων μὲ πόνον εἰς τὴν εὐλήν μου βόσκουσιν τὴν ἡμετέραν ἔβαν θὰ ἰνογλοῦν μὲ ὄγκανισμούς τῶν ζήνων μου τὰ ὄτα. Διόπερ ἐνεργήσατε πρὸς τοῦτο τὰ εἰκότα, ἀφοῦ κι' ἄλλοι ἑβράτες μεταρροθίσεις τόσας... μὴνθε θεράπων ταπεινός τῆς Ἐξοχότητός σας.

Καὶ ὀλόγιας ποικιλίας,
μὲ ἄλλους λόγους ἀγγελλίας.

Τὸ Παππαγεωργίου Γραμματικὴ μεγάλη, ὡσὰν κι' αὐτὴν ὡς τώρα δὲν ἐξεδόθη ἄλλη. Ἐκτύπως δευτέρως πρὸς χρῆσιν τῶν Σχολειῶν... πωλεταί ἑστῆ Ἐστίας τὸ βιβλιοπωλεῖον.

Τὸ Παππαρηγοπούλου σπουδαία Πραγματεῖαι, ἱστορικὰ μελέται πολλαὶ καὶ παντοῖαι. Εἰς ταύτας γενοῦσα πολλὰ ἐξιστορεῖ κι' ἐκ τοῦ Τυπογραφείου ἰβήγαν τοῦ Παρρῆ. Καὶ τούτου τοῦ βιβλίου Κακόννης ὁ ἐκδότης κι' ἄς τρέψῃ νὰ τὸ πάρῃ πᾶς Ἑλλῆν πατριώτης.

Κασμάδες καὶ ἀξίνια καὶ ἀροτρα καὶ φραῖρα καὶ τσάπες καὶ πικουρία καὶ χίλια ὄσα στυλάρια, καὶ ὅ,τι ἐργαλεῖον ὡς χρήσιμον θαρρεττε, ἢ δρέπανον κανένα, σφυρὶ καὶ κλαδευτήρι, εἰς τοῦ Σμυρναετοπούλου τὸ μαγαζὶ θὰ ἔρῃ... Ὅδες Ἐρμού, ἀντίκρυ ἑστὸ Μίγα Μοναστήρι.

Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν κι' ὁ Κόσμος θ' ἀναταλῇ, ἡμερῆς πολιτικῆς, κοινωνικῆς, ποικιλῆς. Θὰ γράφῃ καθὲς λόγιος μικρὸς τε καὶ μεγάλος, καὶ πάντα θὰ τυπῶνται κομμάδες καὶ φιλοκαλῶς. Θὰ εἶναι καθημερινὴ μετὰ λαμπρῶν εἰκόνων, θὰ ἔγῃ δὲ ὡς συνδρομὴν δραχμῶς τριάντα μόνον.

Ὁ Ρωμὸς γνωστὸν οὐκ ἔγω — πᾶς ἑστὸ σπῆτι μου ἀνίθη,
ἑστῆ Νεάπολις ἐπάνω, — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει,
μὲ ἑνοδοχείον Σάδη, — θηδ' ἑστὸ λέδι, τρεῖς ἑστὸ ἔβδι,

μὲ Χμηλόν, μὲ μὲνδρα, — μὲ μὲγὰ ὀικοδομή,
καὶ μὲ χίρα ἔγωγος ἀνδρα, — ποῦταν ἄλλοτε μαρμῆ.